

Sygnatura akt III RC 112/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2016r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Mirosław Rogowski

Protokolant: Dorota Osojca

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2016r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa małoletniego J. Ś. reprezentowanego przez E. K.

przeciwko S. Ś.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa z dniem 01.09.2016r. alimenty należne od pozwanego S. Ś. małoletniemu J. Ś. do kwoty 550,00 zł (pięćset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, płatne do 15-go dnia każdego miesiąca do rąk matki dziecka E. K. z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki, z dotychczasowych w kwocie 450,00 zł zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze 13.08.2014r. w sprawie sygn. akt IX RC 120/14,

II. w pozostałej części oddala powództwo,

III. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi,

IV. nakazuje pozwanemu, aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze) kwotę 60,00 zł tytułem kosztów sądowych,

V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. III RC 112/16

UZASADNIENIE

E. D. w imieniu małoletniego J. Ś. domagała się podwyższenia alimentów należnych od pozwanego S. Ś. do kwoty 600 zł miesięcznie z dotychczasowej – 450 zł. Żądanie pozwu uzasadniła wzrostem potrzeb powoda w związku z tym, że jest starszy, co pociąga za sobą większe wydatki na edukację, rozwój zainteresowań i opiekę medyczną. Podniosła, że pozwany pracuje w sektorze prywatnym, dobrze zarabia i stać go było na remont domu rodziców i zakup auta. Sama natomiast nie ma większych możliwości zarobkowych, gdyż podwyżki wynagrodzenia ma rzadko.

W odpowiedzi na pozew (k. 46) i na rozprawie (k. 140) pozwany wniósł o oddalenie powództwa i obciążenie E. Ś. kosztami postępowania. Przyznając, że potrzeby dziecka wzrosły zarzucił, że wzrost ten nie był duży i oprócz płacenia alimentów niektóre jego potrzeby finansuje bezpośrednio. Podniósł, że jego sytuacja finansowa nie poprawiła się i zaprzeczył aby kupił nowy samochód i finansował remont domu rodziców. Utrzymywał, że bierze czynny udział w wychowaniu syna.

Sąd ustalił:

Powód J. Ś. ma 11 lat. Jest synem E. K. i S. Ś. pochodzącym z ich małżeństwa rozwiązanego przez rozwód. Matka wykonuje nad nim władzę rodzicielską, a ojciec jest uprawniony do współdecydowania w istotnych sprawach dziecka

i utrzymywania z nim kontaktów w sposób ustalony w wyroku. Zobowiązany jest do łożenia alimentów w kwotach ustalanych przez sąd. Ostatnia konkretyzacja obowiązku alimentacyjnego miała miejsce w wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z 13. 08. 2014 r. na kwotę 450 zł miesięcznie.

dowód: akta IX RC 120/14 , w szczególności wyrok – k. 39.

Wtedy:

- powód J. Ś. miał 9 lat. Był ogólnie zdrowym dzieckiem, energicznym i inteligentnym. Zdał do 4 klasy szkoły podstawowej. Interesował się sportem korzystając z odpłatnych zajęć z narciarstwa, karate i pływackich. Zaliczał egzaminy i brał udział w zawodach. Uczył się też języków obcych. Uczestniczył w życiu towarzyskim z rówieśnikami i wyjeżdżał na wycieczki szkolne. Korzystał z szerokich kontaktów z ojcem ustalonych w wyroku rozwodowym. S. Ś. odprowadzał go i odwoził na zajęcia pozaszkolne na swój koszt, jeżeli wypadały w czasie, kiedy syn był u niego. Niezależnie od płacenia alimentów do rąk E. K. utrzymywał syna w tym czasie. Kupował mu też odzież i obuwie, z których to rzeczy małoletni korzystał w czasie pobytu u ojca i które pozostawiał u niego wracając do matki. E. K. w zasadzie opłacała zajęcia pozaszkolne syna.

- E. K. zatrudniona była w (...) Sp. Z.o.o. w K. za wynagrodzeniem 1387,83 zł brutto ((...).78 zł netto) miesięcznie. Pozostawała w nieformalnym związku z D. S., zatrudnionym w charakterze rybaka morskiego. Prowadzili wspólne gospodarstwo domowe. W trakcie jego kilkutygodniowych pobytów poza domem opiekowała się jego dziećmi. Żyli na dobrej stopie życiowej.

- S. K. nie wszedł po rozwodzie w nowy związek i żył samotnie, prowadził jednoosobowe gospodarstwo domowe. Zatrudniony był na stanowisku magazyniera w firmie (...) w K. za wynagrodzeniem 2.000 zł miesięcznie brutto (1.464,48 zł netto).

dowód: akta IX RC 120/14.

Powód kontynuuje naukę w 6 klasie szkoły podstawowej. Jego potrzeby wzrosły w związku z tym, że rozwinął się fizycznie i intelektualnie. Ma odpowiednio większe potrzeby szkolne oraz związane z wyżywieniem, bo więcej je i ubraniem, gdyż nosi większe rozmiary odzieży. Kontynuuje swoje zainteresowania sportem. Tak jak poprzednio uczęszcza na zajęcia karate, narciarskie i pływackie. Wyjeżdża na zawody i obozy. Jest zdrowy. W międzyczasie przechodził kontrolne badania ortopedyczne, neurologiczne ale nie wymaga leczenia. Kontynuuje leczenie ortodontyczne wady zgryzu ruchomym aparatem, na ubezpieczalnię. Matka ponosi w zasadzie, tak jak poprzednio, opłaty związane ze szkołą i realizacją zainteresowań. Pozwany korzysta z ustalonych w wyroku rozwodowym szerokich kontaktów z synem i zaspokaja jego potrzeby w tym czasie, niezależnie od płaconych alimentów do rąk E. K.. Ponosi koszty dojazdów na zajęcia sportowe i bieżące wydatki w tym zakresie. Ponosi też koszty leczenia jeżeli jego potrzeba wystąpi w czasie gdy syn jest u niego albo u jego rodziców. Zakupuje, tak jak poprzednio odzież dla syna, która pozostaje w jego miejscu zamieszkania, gdy syn wraca do matki.

dowód: zaświadczenia szkoły – k. 15, 17, 18,

zaświadczenia (...) Klubu (...) – k. 20 i 22,

zeznania E. K. – k. 140 (00:03:00 – 00:14:48 i 00:27:54 –

00:35:21),

zeznania S. Ś. – k. 140 (00:14:48 – 00:18:59) i k.

141(00:35:21 – 00:41:26).

Nie uległa zmianie sytuacja rodzinna E. K.. Zatrudniona jest obecnie (...) Ośrodkiem (...) w K. na stanowisku terapeuty za wynagrodzeniem 2.289 zł brutto (1518,56 zł netto).

dowód: zaświadczenie o zarobkach – k. 14,

zeznania E. K. – k. 140 (00:18:59).

Nie uległa również zmianie sytuacja rodzinna pozwanego S. Ś.. Z uwagi na dolegliwości kręgosłupa i pracę wymagającą dźwigania w dotychczasowym miejscu pracy, zmienił natomiast zatrudnienie na firmę (...) w L., obejmując stanowisko krojczego. W okresie próbnym zatrudnienia zarabia 2.050 zł miesięcznie brutto. Niebawem, pozostając w tym zakładzie będzie zarabiał o około 200 zł więcej. W jego poprzednim miejscu zatrudnienia wynagrodzenie pozostawało bez zmian w stosunku do stanu z poprzedniej sprawy alimentacyjnej.

dowód: zaświadczenie o zarobkach – k. 51,

zeznania pozwanego - k. 141 (00:35:21 – 00:41:26).

Sąd zważył:

Zgodnie z art. 138 k.r.o. podstawą do zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego może być zmiana stosunków. Należy przez nią rozumieć zmianę okoliczności, od których zależy zakres obowiązku alimentacyjnego wymienionych w art. 135 § 1 k.r.o. Są nimi usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do świadczeń alimentacyjnych – powoda J. Ś. oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanych do alimentacji – E. K. i pozwanego S. Ś.. Aby zmiana stosunków znalazła odzwierciedlenie w nowej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego powinna być istotna, to znaczy odpowiednio duża i trwała.

Nie ulega wątpliwości, że wzrosły potrzeby powoda J. Ś. i w tej kwestii strony są zgodne. Wzrost ten nie jest wprawdzie duży, ale należało go uznać za wyraźnie odczuwalny dla rodziców. Od ostatniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego pozwanego upłynęło już bowiem ponad dwa lata. Chłopiec ma już 11 lat. Zaczyna wchodzić w okres intensywnego rozwoju związany z dorastaniem. Rozwinął się fizycznie i intelektualnie. Kontynuuje naukę w ostatniej klasie szkoły podstawowej, co wymaga i będzie wymagało zakupu książek i innych pomocy naukowych i pociągało za sobą większe niż poprzednio wydatki. W tej kwestii należało się zgodzić z E. K., że korzystanie z Internetu nie jest wystarczające. Na realizację zbliżonego do poprzedniego zakresu zainteresowań powoda niezbędne są większe niż poprzednio wydatki, gdyż na skutek dorastania i osiągnięcia wyższego poziomu sportowego potrzebuje lepszego i w większych ilościach odżywiania się oraz korzysta z wyjazdów na zawody i obozy sportowe. W ocenie Sądu wskazane przez strony zgodnie kwoty 900 – 1.000 zł miesięcznie pozwolą zaspokoić potrzeby powoda na dobrym poziomie, nie odbiegającym od stopy życiowej rodziców.

Możliwości zarobkowe E. K. i S. Ś. odzwierciedlają dochody jakie uzyskują faktycznie za wykonywane prace. Oboje zatrudnieni są bowiem w pełnym wymiarze czasu pracy i nie ma podstaw do przyjęcia, że swoich możliwości nie wykorzystują. Wynagrodzenie E. K. wzrosło o kwotę około 520 zł miesięcznie netto – do 1518 zł. Wynagrodzenie za prace pozwanego wzrosło na dzień wyrokowania wprawdzie nieznacznie ale w od grudnia powinno zwiększyć się o kolejne 200 zł – do około 2.250 zł miesięcznie brutto.

przedstawiona wyżej zmiana stosunków pozwala – w ocenie Sądu – na podwyższenie alimentów o 100 zł, do kwoty 550 zł miesięcznie. Powinna ona wystarczyć zatem dla zaspokojenia w około 60 % potrzeb powoda. Uwzględnić należy także, że pozwany utrzymując szeroki kontakt z synem, ustalony w wyroku rozwodowym alimentuje go również w inny sposób. Mianowicie utrzymuje go w tym czasie niezależnie od płacenia alimentów do rąk E. K. w ten sposób, że żywi go, ubiera, dowozi na zajęcia pozaszkolne, zapewnia atrakcyjne spędzanie czasu. Jak jest potrzeba to również zawozi go do lekarza. W rezultacie jego udział finansowy w zaspokajaniu usprawiedliwionych potrzeb syna jest i będzie zdecydowanie większy niż udział matki. Zasądzona kwota jest w ocenie Sądu adekwatna do zmiany stosunków i czyni zadość zasadzie zbliżonej stopy życiowej rodziców i dzieci. Jeżeli E. K. chce i ma możliwość zaspokajania potrzeb syna

na wyższej stopie życiowej to powinna to czynić swoim staraniem obok osobistych starań o utrzymanie i wychowanie powoda (art. 135 § 2 k.p.c.). Zauważyć w tym miejscu należy, że pozwany, chociaż w mniejszym zakresie niż E. K., również czyni osobiste starania o utrzymanie i wychowanie syna.

W zakresie przekraczającym kwotę 550 zł miesięcznie powództwo podlegało oddaleniu.

Z uwagi na to, że powództwo uwzględnione zostało tylko częściowo Sąd zniósł wzajemnie koszty procesu pomiędzy stronami, na podstawie art. 100 k.p.c. O zwrocie kosztów sądowych orzekł natomiast na podstawie w art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 k.p.c.